
ODWIECZORNY (3) *ai*

Oba o oraz e jasne.

sg m N odwieczorny (1). ◇ A odwieczorny (1). ◇ f A odwieczorną (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Wieczorny, przedwieczorny; popołudniowy; serotinus Vulg; pomeridianus, postmeridianus Cn (3) :
[odwieczorny/ Pomeridianus. *Volck* Ooo3.]

*Szereg: »poranniejszy (a. porankowy, a. zaranny) i odwieczorny« (3): ná proznowaniu Szábát záfádzić/ á ofiárę poránnieyřą y odwieczorną podeptác *CzechRozm* 100v; *Oczko* 20; oracz oczekiwa drogiego owocu źiemie: ćierpliwie czekáiąc áźby otrzymał (*marg*) deřcz. G. (-) zaránny y odwieczorny [*accipiat temporaneum et serotinum*] *WujNT Iac* 5/7.*

ZZa